

XIX.

Betænkning

over

Forslag til Lov om Menighedsraad.

(Afgiven af Folketingets Udvalg den 5te Februar 1902).

Udvalgets Flertal (Anton Jensen, L. Jensen, Krabbe, P. Madsen, Moestrup, Th. Nielsen, Sandbæk, S. Sørensen og A. Thomsen) kan i alt væsentlig slutte sig til det foreliggende Forslag. Hvis Folkekirken skal bevares og udvikles til at blive „*Folkets Kirke*“, maa det anses for en uomgængelig Nødvendighed, at der gives Befolkningen Indflydelse paa Folkekirkens Styrelse.

Efter den stærke Udvikling, der er foregaaet navnlig i det sidste halve Aarhundrede, i hvilken Tid Folkeoplysningen er gaaet stærkt frem, og Befolkningen har faaet Ret og Pligt til at tage Del i Statens Styrelse, gaar det ikke an at holde den samme Befolkning i Umyndighedstilstand over for de kirkelige Anliggender.

Dersom den nuværende kirkelige Ordning skal opretholdes, synes den naturlige Følge deraf at maatte blive, at Baandet mellem Præst og Menighed mere og mere vil løsnes, at Befolkningens Interesse for og Kærlighed til Folkekirken vil slappes.

Der klages tidt — og vist ikke helt med Urette — over, at Befolkningens Deltagelse i det folkekirkelige Liv aftager. Det er en Kendsgerning, at der i den sidste Menneskealder har vist sig Tenden-

ser til at løsrive sig fra den almindelige folkekirkelige Ordning (der tænkes paa Valgmenigheds- og Frimenighedsdannelser). At opretholde en Ordning, hvori der ligger en stærk Fristelse for Befolkningen til at rive sig løs fra Folkekirken, kan ikke være en Opgave for Folkekirkens sande Venner.

Enhver, som betragter det for en Lykke saavel for vort Folk som for den kristne Menighed i Folkekirken, at denne bevares og udvikles paa en for Menigheden og Folket lige gavnlige Maade, maa det være magtpaaliggende at finde Midler til at indrette Folkekirken saa hyggelig, at Folkets store Flertal kan føle sig som hjemme der. Som et Skridt i denne Retning maa dette Forslag hilses med Glæde, medens det sikkert vil vise sig, at de, som holde fast ved den nuværende kirkelige Ordning, i Virkeligheden befordre Folkekirkens gradvise Opløsning.

Det er da sikkert ogsaa disse Betragtninger, der have gjort sig gældende ved, hvad der tidligere er forsøgt for at skaffe Folkekirkens Medlemmer Indflydelse paa det kirkelige Omraade (jfr. Bet. af Kirkekomm. 1853; Ministeriets Cirkulære 24de August 1856; Forslag til Lov om Kirke-